

System Zielonych Inwestycji w Polsce

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

Narodowy Fundusz
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

MINISTERSTWO
ŚRODOWISKA

www.mos.gov.pl

Narodowy Fundusz
Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

www.nfosigw.gov.pl

Przygotowane przez Ministerstwo Środowiska we współpracy
z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.
Warszawa, 2014 r.

Kontakt:

Ministerstwo Środowiska Departament Ochrony Powietrza

ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa, Polska
tel. +48 22 57 92 297
fax: +48 22 57 92 217
e-mail: gis@mos.gov.pl

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej Departament Ochrony Klimatu

ul. Bracka 4, 00-502, Warszawa, Polska
tel. +48 (22) 45 95 829; 838; 844; 847; 858; 859
fax: +48 22 45 95 849
e-mail: gis@nfosigw.gov.pl

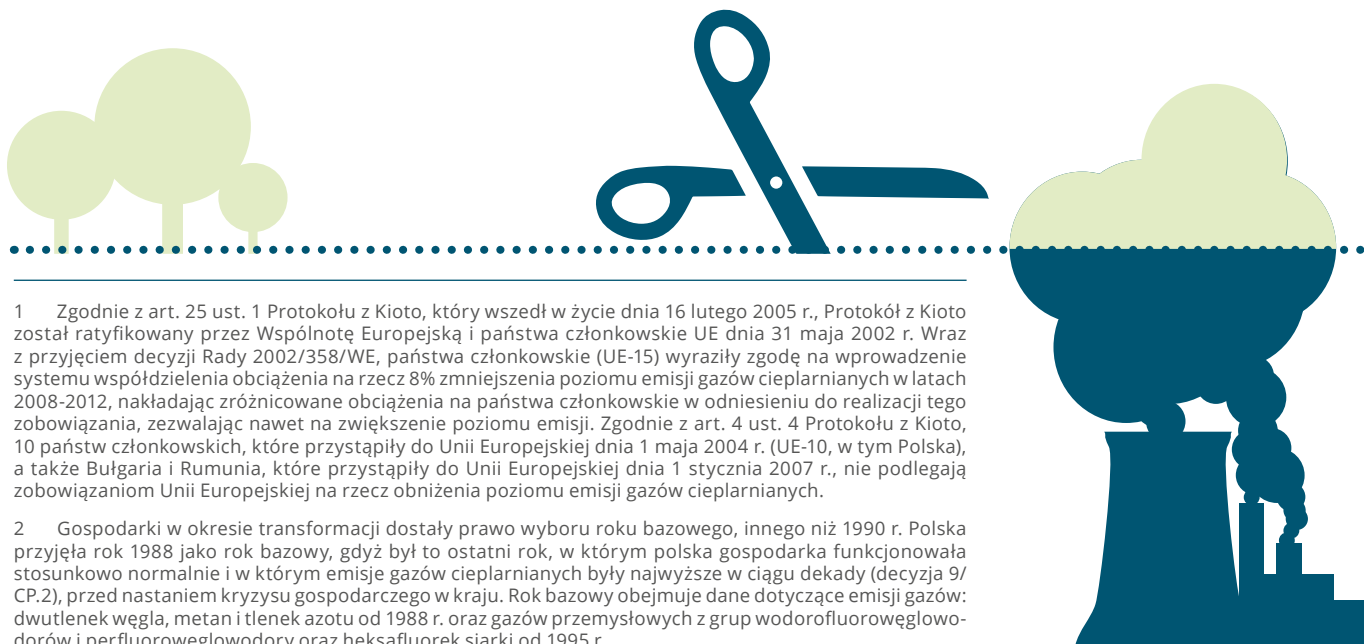
Wprowadzenie

Dnia 15 lipca 1998 r. Polska podpisała Protokół z Kioto, który został ratyfikowany 13 grudnia 2002 r.¹ Jako strona Protokołu z Kioto, Polska zobowiązała się do obniżenia poziomu emisji gazów cieplarnianych o 6% w latach 2008-2012². Do 2007 r. Polsce udało się obniżyć emisję w znacznie większym stopniu niż zaplanowany, a mianowicie o 29% w porównaniu z rokiem bazowym.

Decyzja Polski o ratyfikacji Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) wynikała z politycznej woli zaangażowania się w międzynarodowy proces przeciwdziałania skutkom zmiany klimatu oraz przyjęcia indywidualnej odpowiedzialności za procesy wywołujące te zmiany. Artykuł 17 Protokołu z Kioto daje możliwość prowadzenia międzynarodowego handlu emisjami, za pośrednictwem jednostek przyznanej emisji.

Oprócz Polski, kraje, które mogą korzystać z nadwyżki jednostek przyznanej emisji to: Rosja, Ukraina, Czechy, Węgry, Słowacja, Bułgaria, Łotwa, Rumunia i Estonia.

Rosja i Ukraina mają największy potencjał nadwyżki jednostek przyznanej emisji. Polska ma trzecią co do wielkości nadwyżkę jednostek przyznanej emisji na świecie.

1 Zgodnie z art. 25 ust. 1 Protokołu z Kioto, który wszedł w życie dnia 16 lutego 2005 r., Protokół z Kioto został ratyfikowany przez Wspólnotę Europejską i państwa członkowskie UE dnia 31 maja 2002 r. Wraz z przyjęciem decyzji Rady 2002/358/WE, państwa członkowskie (UE-15) wyraziły zgodę na wprowadzenie systemu współdzielenia obciążenia na rzecz 8% zmniejszenia poziomu emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012, nakładając zróżnicowane obciążenia na państwa członkowskie w odniesieniu do realizacji tego zobowiązania, zezwalając nawet na zwiększenie poziomu emisji. Zgodnie z art. 4 ust. 4 Protokołu z Kioto, 10 państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r. (UE-10, w tym Polska), a także Bułgaria i Rumunia, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 stycznia 2007 r., nie podlegają zobowiązaniom Unii Europejskiej na rzecz obniżenia poziomu emisji gazów cieplarnianych.

2 Gospodarki w okresie transformacji dostały prawo wyboru roku bazowego, innego niż 1990 r. Polska przyjęła rok 1988 jako rok bazowy, gdyż był to ostatni rok, w którym polska gospodarka funkcjonowała stosunkowo normalnie i w którym emisje gazów cieplarnianych były najwyższe w ciągu dekady (decyzja 9/CP.2), przed nastaniem kryzysu gospodarczego w kraju. Rok bazowy obejmuje dane dotyczące emisji gazów: dwutlenek węgla, metan i tlenek azotu od 1988 r. oraz gazów przemysłowych z grup wodorofluorowęglowodorów i perfluorowęglowodory oraz heksafluorek siarki od 1995 r.

Międzynarodowy handel emisjami³

Państwa chcące brać udział w międzynarodowym handlu emisjami muszą spełniać następujące warunki:

- bycie stroną Protokołu z Kioto;
- obliczenie przyznanej ilości emisji gazu cieplarnianego, zgodnie z odpowiednimi wymogami;
- posiadanie krajowego systemu inwentaryzacji emisji;
- posiadanie krajowego rejestru;
- spełnianie warunków w zakresie raportowania i inwentaryzacji rocznych emisji; oraz
- spełnianie dodatkowych wymogów w zakresie raportów dotyczących przyznanej emisji.

Zarówno raporty na temat krajowych inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych oraz eliminowania emisji za pomocą biotopów obniżających zawartość dwutlenku węgla, a także raporty zwane „komunikatami krajowymi”, opracowywane w związku z Konwencją UNFCCC oraz Protokołem z Kioto, podlegają przeglądowi ze strony międzynarodowych zespołów ekspertów/audytorów.

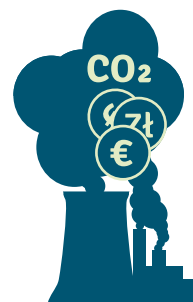
Polski System Zielonych Inwestycji (Green Investment Scheme – GIS)

Podstawa prawna

Polski rząd przygotował **ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji**, która weszła w życie dnia 18 września 2009 r. Wdrożenie struktury przewidzianej w ustawie gwarantuje miarodajne i skuteczne zarządzanie zasobami finansowymi dostępnymi w ramach systemu. Kluczowym elementem składowym systemu jest Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który jest publiczną agencją pełniącą rolę Krajowego Operatora Systemu Zielonych Inwestycji (KOSZI). Co więcej, ustawa ta określa ramy wyboru, oceny i monitorowania projektów współfinansowanych ze środków GIS.

Każde państwo musi spełnić określone warunki w celu uczestniczenia w międzynarodowym handlu emisjami (art. 17 Protokołu z Kioto), korzystając z jednostek przewidzianych Protokołem, w tym jednostek przyznanej emisji.

W dniu 29 kwietnia 2008 r. Polska spełniła te wymogi po 16 miesiącach od daty złożenia raportu w sprawie określenia przyznanej Polsce emisji, opracowanego w związku z Protokołem z Kioto.

³ Zgodnie z postanowieniami decyzji 11/CMP.1, która określa zasady i wytyczne międzynarodowego handlu emisjami, na mocy Protokołu z Kioto (FCCC/KP/ CMP/2005/8/Add.3)

Ustawa z dnia 12 grudnia 2012 r. zmieniła ustawę o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz Prawo ochrony środowiska. Zmiana umożliwia wykorzystywanie dochodów z rachunku klimatycznego w celu refinansowania kosztów projektowych pokrywanych albo przez NFOŚiGW, albo przez regionalne fundusze ochrony środowiska.

Krajowy Operator Systemu Zielonych Inwestycji (KOSZI)

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ustanowiony w 1989 r., podlega nadzorowi ze strony Ministra Środowiska. Fundusz został ustanowiony w celu zarządzania środkami publicznymi w zakresie finansowania projektów w zakresie ochrony środowiska. Środki finansowe zarządzane przez Fundusz to opłaty pobierane za korzystanie ze środowiska i kary administracyjne, a także dochody uzyskane z należności za produkty⁴.

Dochody ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji są przekazywane na osobne konto, zwane rachunkiem klimatycznym, które jest nieodpłatnie zarządzane przez Fundusz.

Zadania Narodowego Funduszu jako Krajowego Operatora GIS obejmują:

- zarządzanie naborami wniosków o dofinansowanie z dochodów zgromadzonych na rachunku klimatycznym oraz przegląd wniosków;
- przygotowanie listy rankingowej programów i projektów wstępnie zakwalifikowanych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na rachunku klimatycznym;
- nadzór nad wdrażaniem programów i projektów oraz ocena efektów środowiskowych osiągniętych przez programy i projekty;
- przygotowanie raportów wymaganych na mocy umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji oraz składanie raportów do Ministra Środowiska;
- organizacja pomocy technicznej dla potencjalnych beneficjentów;
- przeprowadzanie działań promocyjnych i informacyjnych związanych z Krajowym Systemem Zielonych Inwestycji;
- wprowadzenie informacji zawartych w raportach, o których mowa w art. 32 ust. 1 w krajowej bazie danych;
- prowadzenie listy programów i projektów dofinansowanych ze środków zgromadzonych na rachunku klimatycznym;
- monitorowanie wykorzystania środków przez beneficjentów.

⁴ Należności za produkty pobierane są zgodnie z przepisami w zakresie obowiązków przedsiębiorców odnośnie do gospodarki niektórymi rodzajami odpadów oraz należności za produkty i zaliczki.

Minister Środowiska sprawuje nadzór nad wdrażaniem zadań związanych z GIS za pośrednictwem Krajowego Operatora. Krajowy Operator monitoruje i kontroluje wykorzystanie finansowania dostępnego dla beneficjentów oraz wdrażanie podpisanych umów o dofinansowanie. Krajowy Operator może zwrócić się do beneficjenta z żądaniem natychmiastowego zwrotu całości lub części środków przyznanych w ramach GIS lub wstrzymać wypłacanie kolejnych należnych transz, jeżeli Krajowy Operator stwierdzi, że zasoby otrzymane przez beneficjenta nie są wykorzystywane zgodnie z warunkami określonymi w odpowiedniej umowie o dofinansowanie. Krajowy Operator informuje Ministra Środowiska o wdrażanych projektach lub programach oraz o osiągniętym poziomie redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Rachunek klimatyczny

Dochody uzyskane ze sprzedaży jednostek przydzielonej emisji nie są przychodami budżetu państwa i mogą być wydatkowane jedynie na działania wymienione w ustawie, tj. działania związane bezpośrednio lub pośrednio z ochroną klimatu. Aby zagwarantować, że dochody uzyskane ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji nie mieszają się z innymi przychodami funduszu, ustawa przewiduje utworzenie przez Fundusz oddzielnego konta bankowego – rachunku klimatycznego. Możliwe jest również utworzenie oddzielnych pod-rachunków dla każdej osobnej transakcji w ramach rachunku klimatycznego, aby zapewnić maksymalną przejrzystość zarządzania dochodami uzyskanymi z poszczególnych transakcji kupna jednostek przyznanej emisji. Co więcej, utworzenie rachunku klimatycznego zapewnia elastyczność GIS pod względem płynności zasobów finansowych bez ograniczeń czasowych, które są typowe dla państwowej polityki budżetowej.

Rada Konsultacyjna

Ustawa przewiduje ustanowienie Rady Konsultacyjnej, będącej ciałem doradczym przy Ministrze Środowiska, w kwestiach dotyczących GIS. Zadania Rady Konsultacyjnej obejmują wydawanie opinii w następujących kwestiach:

- zasady naborów wniosków o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na rachunku klimatycznym;
- programy i projekty wstępnie zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na rachunku klimatycznym.

Rada Konsultacyjna składa się z przedstawicieli: Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rolnictwa, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami. Zasady funkcjonowania Rady Konsultacyjnej zostały określone w rozporządzeniu wydanym przez Ministra Środowiska.

Projekty GIS

Ustawa przewiduje wykorzystanie dochodów uzyskanych ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji przy wdrażaniu programów i projektów w następujących obszarach:

- poprawa efektywności energetycznej w różnych sektorach gospodarki krajowej;
- poprawa efektywności wykorzystania węgla, w tym stosowanie czystych technologii węglowych;
- zastąpienie obecnie stosowanych paliw paliwami niskoemisyjnymi;
- unikanie lub redukcja emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;
- korzystanie z odnawialnych źródeł energii;
- unikanie lub redukcja emisji metanu w procesie jego odzysku i wykorzystania w sektorze górniczym, gospodarka odpadami stałymi i ściekami oraz odpadami rolniczymi, a także ich wykorzystanie do produkcji energii;
- sekwestracja dwutlenku węgla;
- wszelkie inne środki mające na celu redukcję lub unikanie emisji gazów cieplarnianych, eliminację emisji za pomocą biotopów obniżających zawartość dwutlenku węgla oraz dostosowania gospodarki do zmian klimatu;
- prowadzenie działań badawczo-rozwojowych w zakresie korzystania z odnawialnych źródeł energii oraz innowacyjnych technologii przyjaznych dla środowiska;
- działania edukacyjne, w tym szkolenia wspierające wypełnienie przez Polskę zobowiązań narzuconych na mocy Protokołu z Kioto.

Zgodnie z ustawą, w dniu 20 października 2009 r. Rada Ministrów wydała rozporządzenie w sprawie rodzajów programów i projektów przeznaczonych do realizacji w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w obszarach wyznaczonych ustawą. Program i projekty realizowane w ramach GIS zostaną określone na podstawie postanowień wynegocjowanych umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji, a konkretne środki zostaną określone niezależnie w każdej umowie. W poniżej wymienionych obszarach przyjęto siedem programów priorytetowych: zarządzanie energią w budynkach użyteczności publicznej, zarządzanie energią w budynkach wybranych podmiotów sektora finansów publicznych, biogazownie rolnicze, elektrociepłownie na biomase, budowa i przebudowa sieci elektrycznych w celu włączenia odnawialnych źródeł energii wiatrowej, poprawa efektywności energetycznej systemów oświetlenia zewnętrznego, zmniejszenie zużycia paliw i energii przez środki transportu publicznego.

Procedura wyboru propozycji projektów/programów do finansowania w ramach GIS

Krajowy Operator dokonuje wyboru wniosków o dofinansowanie kwalifikujących się projektów/programów na zasadzie konkursu. Krajowy Operator publikuje ogłoszenie o naborze wniosków w ogólnopolskim dzienniku i na własnej stronie internetowej. Krajowy Operator określa zasady organizacji naboru wniosków, w tym wymogi wynikające z zawarcia umowy sprzedaży jednostek przyznanej emisji i umożliwia dostęp do powyższych zasad opinii publicznej poprzez własną stronę internetową. Zasady organizacji naborów wniosków są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Zasady obejmują następujące kwestie:

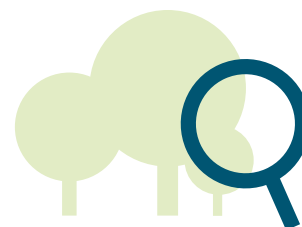
- wskazanie kwalifikujących się jednostek, które mogą udzielić dofinansowania ze środków zgromadzonych na rachunku klimatycznym;
- procedura lub procedury wyboru oraz kryteria oceny wniosków, w zależności od rodzajów proponowanych projektów i programów;
- terminy składania wniosków oraz ocena proponowanych projektów i programów;
- formaty formularzy wniosków.

Biorąc pod uwagę wyniki procesu wyboru oraz opinię Rady Konsultacyjnej, Minister Środowiska zatwierdza listę rankingową programów i projektów ubiegających się o dofinansowanie w ramach GIS lub odmawia zatwierdzenia poszczególnych programów lub projektów znajdujących się na liście rankingowej. Minister Środowiska publikuje wykaz beneficjentów, których programy lub projekty zostały zakwalifikowane do dofinansowania w ramach GIS na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, wraz z wykazem zatwierdzonych programów i projektów.

Krajowy Operator podpisuje umowę o dofinansowanie z każdym z beneficjentów, których programy i/lub projekty zostały zatwierdzone lub podpisuje umowę z beneficjentem i bankiem, który udziela kredytu beneficjentowi na realizację zatwierdzonego programu lub projektu.

System monitorowania realizacji GIS

GIS oferuje miarodajny system monitorowania realizowanych programów i projektów. Obowiązkiem beneficjentów GIS jest monitorowanie efektów uzyskiwanego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych oraz przygotowanie raportu na temat uzyskanych efektów środowiskowych, który jest składany rok corocznie do Krajowego Operatora. Dodatkowo, obowiązkiem beneficjentów GIS jest złożenie raportu na temat sposobu wydatkowania środków uzyskanych z rachunku klimatycznego i przedstawienie informacji o postępach w realizacji programu lub projektu Krajowemu Operatorowi,

zgodnie z odpowiednią umową dofinansowania. W oparciu o powyższe raporty, krajowy operator przygotowuje raport podsumowujący realizowane programy i projekty oraz ich wkład w zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych. Raport jest składany do Ministra Środowiska.

Rodzaje umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji

Minister Środowiska jest podmiotem właściwym do zawierania umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji, w imieniu Skarbu Państwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Zawarte umowy

Sprzedaż nadwyżek jednostek przyznanej emisji jest priorytetem dla Ministerstwa Środowiska oraz Rządu Rzeczypospolitej Polskiej. Do końca pierwszego kwartału 2014 r. Minister Środowiska zawarł dziesięć umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji, na ogólną wartość 190 milionów EUR. Pierwsza umowa zawarta z Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju (EBOiR), działającym w imieniu rządu Hiszpanii, została zawarta w listopadzie 2009 r. Kolejna umowa z EBOiR, działającym w imieniu rządu Irlandii, została podpisana w połowie 2010 r. Trzy umowy z partnerami japońskimi, tj. jedna z NEDO, reprezentującym rząd Japonii i dwie z przedstawicielami sektora prywatnego, zostały zawarte w 2010 r. Cztery umowy z Międzynarodowym Bankiem Odbudowy i Rozwoju (Bankiem Światowym), dwie w imieniu Hiszpańskiego Funduszu Węglowego oraz dwie w imieniu programu Window 2 Funduszu Węglowego dla Europy, zostały zawarte w 2011 i 2012 r. Jedną umowę podpisano z rządem Hiszpanii w drugiej połowie 2012 r. Ministerstwo Środowiska kontynuuje negocjacje z innymi potencjalnymi nabywcami polskich nadwyżek jednostek przyznanej emisji.

Umowa cywilno-prawna

Umowy mogą być podpisywane pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a podmiotem upoważnionym przez państwo w formie umów cywilno-prawnych. Umowa sprzedaży lub kupna jednostek przyznanej emisji w formie umowy cywilno-prawnej, zawartej przez Ministra Środowiska, wymaga zatwierdzenia przez Radę Ministrów⁵.

Umowa międzynarodowa

Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a upoważnionym krajem mogą być podpisywane w formie umów międzynarodowych, zgodnie z polską ustawą z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz.U. nr 39, poz. 443, z późn. zm.⁶).

5 W ramach tej procedury umowa nie podlega ratyfikacji, gdyż nie spełnia ona wymogów postanowień zawartych w art. 89 ust. 1 oraz art. 90 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Rzeczpospolita Polska jest związana umową na mocy art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz.U. nr 39, poz. 443; 2002, nr 216, poz. 1824).

6 Zmiany tekstu wspomnianej ustawy zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej z 2002 r., nr 216, poz. 1824.

Realizacja projektów GIS

W latach 2010-2013 operator GIS ogłosił 16 naborów wniosków. Wszelkie ogłoszenia i wyniki procedury konkursowej były publikowane na stronie www.nfosigw.gov.pl. Do końca pierwszego kwartału 2014 r. podpisano umowy o dofinansowanie z ponad 300 beneficjentami, na kwotę:

- 113,2 mln EUR (ok. 475,3 mln PLN⁷) w zakresie gospodarki energetycznej w budynkach użyteczności publicznej i gospodarki energetycznej w wybranych programach realizowanych przez podmioty sektora publicznego;
- 11,7 mln EUR (ok. 49,3 mln PLN) w zakresie programu biogazowni rolniczych;
- 3 mln EUR (ok. 12,4 mln PLN) w zakresie programu elektrociepłowni na biomasę;
- 14,9 mln EUR (ok. 62,4 mln PLN) w zakresie budowy, rozbudowy i przebudowy sieci elektroenergetycznych w celu umożliwienia przyłączenia źródeł wytwórczych energetyki wiatrowej (OZE);
- 4,2 mln EUR (ok. 17,8 mln PLN) w zakresie energooszczędnego oświetlenia ulicznego.

Ponad 200 projektów w dziedzinie zarządzania energią w budynkach użyteczności publicznej i gospodarki energetycznej w wybranych programach realizowanych przez podmioty sektora publicznego zostało już zakończonych. Są wśród nich: żłobki, przedszkola, szkoły, uczelnie wyższe, szpitale, ośrodki kultury. Obecnie prowadzony przez NFOŚiGW konkursowy nabór wniosków przyniósł 33 projekty w dziedzinie efektywnego oświetlenia ulicznego i 17 projektów polegających na obniżeniu zużycia energii i paliw w transporcie miejskim. Zakończenie realizacji wszystkich tych projektów spodziewane jest do końca 2015 r. NFOŚiGW przekaże na ich realizację ok. 32,2 mln EUR (ok. 135,4 mln PLN) do końca 2014 r. i 34,8 mln EUR (ok. 146,3 mln PLN) do końca 2015 roku.

Zalety Systemu Zielonych Inwestycji w Polsce

Gwarancja zazieleniania zasobów

Polska gwarantuje zazielenianie dochodów finansowych uzyskanych ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji poprzez określanie działań, w ramach których dochody te mogą zostać wydatkowane i kierowanie zasobów finansowych przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Dlatego też dochody finansowe

7 1 EUR = 4.1990 PLN, wg kursu NBP z 24.03.2014 r.

uzyskane ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji nie są zapisywane po stronie przychodów budżetu państwa, co gwarantuje polskie prawodawstwo.

Struktura wiarygodnej realizacji

Polski GIS posiada strukturę wdrożeniową, celem zagwarantowania skutecznego zarządzania środkami finansowymi gromadzonymi w ramach systemu. Głównym elementem składowym struktury jest Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, który pełni rolę KOSZI. Co więcej, dochody ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji są przekazywane na osobne konto, zwane rachunkiem klimatycznym.

Wiarygodny system monitorowania realizacji projektów

Polski System Zielonych Inwestycji zapewnia dokładny monitoring realizacji programów i projektów uzyskujących dofinansowanie w ramach GIS. Obowiązkiem wszystkich beneficjentów GIS jest monitorowanie i raportowanie w zakresie efektów środowiskowych uzyskiwanych w trakcie realizacji projektu oraz wydatkowania dofinansowania przyznanego w ramach GIS.

Pod-rachunki wydzielone z rachunku klimatycznego

Aby umożliwić nabywającemu państwu/podmiotowi monitorowanie realizacji umowy sprzedaży jednostek przyznanej emisji, możliwe jest utworzenie oddzielnego pod-rachunku (przeznaczonego na indywidualne transakcje w ramach rachunku klimatycznego prowadzonego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej).

Reagowanie na potrzeby nabywcy

Zespół negocjujący transakcje sprzedaży jednostek przyznanej emisji stara się w jak największym stopniu spełnić potrzeby nabywcy, w odniesieniu do zazieleniania jednostek przyznanej emisji oraz wyboru obszarów, na których realizowane będą programy i projekty wykorzystujące dochody uzyskane z danej transakcji. W trakcie negocjacji ustalane są obopólne priorytety, zgodnie z uprzednio ustaloną strategią.

Polska dokonała znacznej redukcji emisji gazów cieplarnianych, co przyniosło efekt w postaci znacznych nadwyżek jednostek przyznanej emisji. Polska zobowiązała się wdrożyć skuteczny i efektywny system zapewnienia dalszego zmniejszenia i/lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, w celu spełnienia wymogów docelowej redukcji emisji obecnych w międzynarodowych i wspólnotowych politykach klimatycznych.

SYSTEM ZIELONYCH INWESTYCJI W POLSCE – SYSTEM, KTÓREMU MOŻESZ ZAUFAC!

